

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Šámalové a soudců JUDr. Ljubomíra Drápala a JUDr. Zdeňka Novotného v právní věci žalobce Ing. Petra Knötiga, zastoupeného JUDr. Vladimírem Kašparem, advokátem se sídlem v Liberci II, Na Poříčí 116/5, proti Nejvyššímu soudu České republiky, zastoupenému Mgr. Alexandrem Petrem, advokátem se sídlem Brno, Moravské nám. 4, o neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru, vedeného u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 15 C 349/2014, o dovolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. března 2015, č. j. 29 Co 497/2014-104, takto:

t a k t o :

I. Dovolání se **o d m í t á**.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náklady dovolacího řízení ve výši 2.875,- Kč do tří dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobce se domáhal, aby bylo určeno, že okamžité zrušení pracovního poměru je neplatné. Žalobu zdůvodnil zejména tím, že u žalovaného pracoval na základě pracovní smlouvy ze dne 29. 6. 1995 ve znění změn a dodatků ze dne 6. 12. 2006 a ze dne 13. 12. 2006 jako mluvčí Nejvyššího soudu. Dne 12. 6. 2014 obdržel žalobce od žalovaného listinu označenou jako okamžité zrušení pracovního poměru podle § 55 odst. 1 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Jako důvod pro toto okamžité zrušení pracovního poměru byla uvedena skutečnost, že žalobce nevhodně okomentoval internetovou diskuzi. Tím podle žalovaného porušil povinnosti vyplývající z jím vykonávané práce zvláště hrubým způsobem. Žalobce bezprostředně nato žalovanému oznámil, že toto okamžité zrušení pracovního poměru považuje za neplatné a že trvá na dalším zaměstnávání.

Žalobce ve včas podané žalobě namítal, že se jednalo o jeho komentář, který napsal ve svém soukromém čase mimo pracovní dobu a nejedná se tedy v žádném ohledu o porušení „pracovních povinností“, neboť komentář napsal z domů, ze svého domácího počítače a v čase, kdy ho psal, žádné pracovní povinnosti neměl. Krom toho se jednalo o komentář vyjádřený v diskuzi, ke které neměli přístup všichni uživatelé internetu, ale jen členové uzavřené facebookové skupiny „Příznivci hantecu“.

Žalovaný, za nějž jedná předseda Nejvyššího soudu JUDr. Pavel Šámal, naproti tomu namítal, že žalobce, jakožto mluvčí této vrcholné soudní instance svým vyjádřením výrazně narušil důvěryhodnost Nejvyššího soudu, neboť z pohledu veřejnosti se může jevit jeho vyjádření jako vyjádření názoru samotné této instituce. Specifická povaha pracovní pozice, ve které se žalobce nacházel, tj. mluvčí Nejvyššího soudu, do značné míry stírá hranici mezi jeho vyjádřením v soukromém čase a v čase pracovním. Závěrem předseda Nejvyššího soudu konstatoval, že „je zděšen“ žalobcovými výroky a poukázal na to, že i další veřejně činné osoby tyto žalobcovy výroky vnímaly výrazně negativně – např. ministr spravedlnosti konstatoval, že „doufá, že to pan předseda Nejvyššího soudu skutečně vyřeší“.

Městský soud v Brně rozsudkem ze dne 10. 8. 2014, č.j. sp. zn. 15 C 349/2014-55 žalobu zamítl a dále ve výroku II. rozhodl, že žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení. Městský soud v Brně vyšel ze zjištění, že žalobce přispěl dne 9. 6. 2014 do facebookové internetové diskuze, kde byla diskutována skutečnost, že v nově otevřené fontáně na prostranství před Janáčkovým divadlem v Brně se v horkých dnech koupe veřejnost. V uvedené diskuzi pak byly mimo jiné vyjádřeny i názory, že koupajícími jsou především příslušníci romského etnika. Žalobce pak diskuzi okomentoval slovy „cikorky, samý cikorky“. Toto vyjádření učinil pod svým facebookovým profilem „Petr Knötig“. Toto vyjádření přitom v žádném ohledu nebylo soukromé, neboť bylo přístupné všem členům

uzavřené facebookové skupiny „Příznivci hantecu“, ke které mělo v té době přístup téměř dvě stovky uživatelů facebookových profilů. Jeden z členů této facebookové skupiny, svědek Petr Nový, pak pomocí funkce print screen zachytil uvedené vyjádření a poskytl je České televizi, která je následně zveřejnila v hlavní zpravodajské relaci Události ve dnech 10. a 11. 6. 2014. Tímto jednáním dle názoru Městského soudu v Brně žalobce porušil své pracovní povinnosti, které vzhledem k pracovnímu zařazení žalobce zahrnují i povinnost vyvarovat se ve svém nejen pracovním, ale i soukromém životě všeho, čím by mohl snížit vážnost žalovaného i celé soudní soustavy. Ohledně nákladů řízení pak Městský soud v Brně aplikoval § 150 o.s.ř. a ve výroku II. rozsudku výjimečně nepřiznal úspěšnému žalovanému náklady řízení, neboť dospěl k závěru, že žalovaný by měl disponovat dostatečným odborným zázemím a zastoupení advokátem v tomto řízení bylo nadbytečné.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce odvolání. Proti výroku o nepřiznání nákladů řízení podal odvolání též žalovaný. Krajský soud v Brně zamítl odvolání žalobce rozsudkem ze dne 11. března 2015, č. j. 29 Co 497/2014-104. Dále Krajský soud v Brně změnil výrok II. napadeného rozsudku a přiznal úspěšnému žalovanému náhradu nákladů řízení v plné výši 22.340,- Kč. Krajský soud v Brně zcela převzal závěry Městského soudu v Brně ohledně merita sporu. Pokud jde o náklady řízení, Krajský soud neshledal důvody pro nepřiznání nákladů řízení žalovanému, když tento byl ve sporu plně úspěšný a účelně vynaložil náklady za zastoupení advokátem.

Proti rozsudku Krajského soudu v Brně podal žalobce dovolání, v němž prakticky pouze zopakoval svoji argumentaci z předcházejících řízení. Žalobce dále v dovolacím řízení vznesl námitku podjatosti vůči předsedkyni senátu, JUDr. Miladě Šámalové, manželce předsedy Nejvyššího soudu JUDr. Pavla Šámala, který fakticky okamžitě zrušení pracovního poměru vůči žalobci realizoval. O námitce podjatosti pak rozhodl dle § 16 odst. 1 věta druhá o.s.ř. jiný senát Nejvyššího tak, že JUDr. Milada Šámalová není vyloučena z rozhodování ve věci.

Uvedené námitky žalobce nepředstavují uplatnění dovolacího důvodu podle ustanovení § 241a odst. 2 písm. b) o.s.ř., ale jen dovolací důvod podle ustanovení § 241a odst. 3 o.s.ř. K okolnostem uplatněným tímto dovolacím důvodem však nemůže být při posouzení, zda je dovolání přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. přihlédnuto [srov. právní názor vyjádřený v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.6.2004, sp.zn. 21 Cdo 541/2004, které bylo uveřejněno pod č. 132 v časopise Soudní judikatura, roč. 2004, a obdobně též právní názor vyjádřený v usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 7.3.2006, sp. zn. III. ÚS 10/06, uveřejněném pod č. 130 v časopise Soudní judikatura, roč. 2006].

Protože dovolání proti rozhodnutí dovolacího soudu není přípustné, Nejvyšší soud České republiky je – aniž by se mohl věcí dále zabývat – podle ustanovení § 243b a § 218 písm. c) o.s.ř. odmítl. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 243b odst. 5 o.s.ř.

Proti tomuto usnesení není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 13. června 2015

JUDr. Milada Šámalová
předsedkyně senátu